

Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Długoterminowa strategia renowacji budynków

Projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie przyjęcia
„Długoterminowej strategii renowacji budynków”
(IC6) - etap Rada Ministrów

Długoterminowa strategia renowacji budynków – zakres rekomendacji

- Rekomendowany scenariusz termomodernizacji
- Proces odejścia od stosowania węgla i gazu w celach grzewczych
- Kierunki zmian w kluczowych publicznych programach wsparcia renowacji budynków
- Obszar inteligentnych technologii
- Obszar umiejętności i kształcenia
- Obszar wsparcia inwestorów w zakresie finansowania renowacji zasobów budowlanych
- Obszar nadzoru, doradztwa oraz informowania społeczeństwa

Strategia zawiera szereg
wytycznych w zakresie
wsparcia renowacji
budynków w Polsce,
pozwalających na
holistyczne i kompleksowe
zagospodarowanie obszaru
efektywności energetycznej
budynków

Renowacja zasobów budowlanych jest jednym z największych wyzwań infrastrukturalnych Polski do 2050 r.

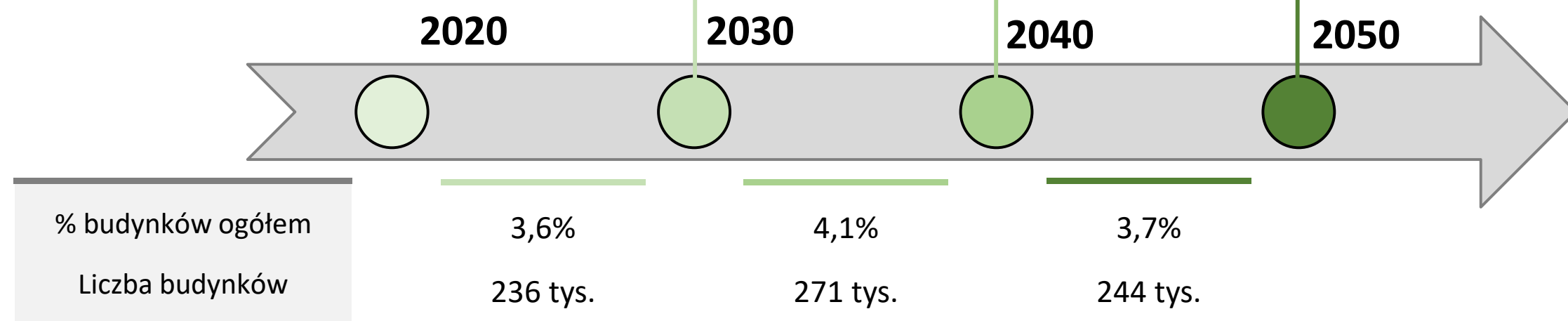
Polskie budynki w długim okresie powinny być zmodernizowane w sposób spójny z transformacją w kierunku gospodarki neutralnej klimatycznie, jednocześnie odpowiadając na pilną potrzebę wymiany najbardziej emisyjnych źródeł ciepła, w celu poprawy jakości powietrza, zapewniając przy tym efektywność ekonomiczną renowacji oraz sprawiedliwe rozłożenie kosztów inwestycji w modernizację budynków.

Rekomendowany scenariusz renowacji – plan działań do 2050 r.

Skumulowana liczba termomodernizacji

Liczba termomod.
Liczba termomod. jako
% budynków w 2020 r.

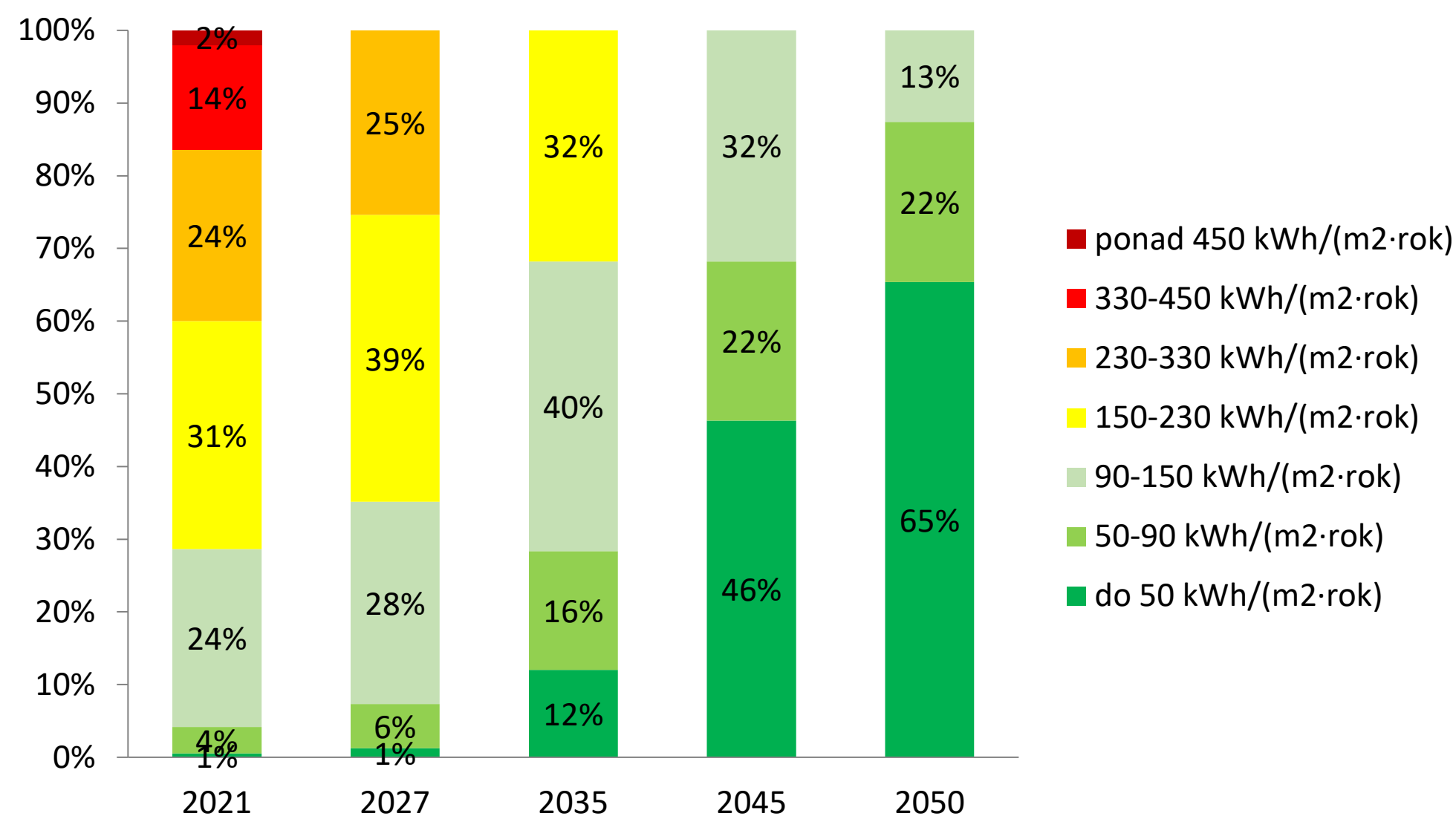

Roczne tempo termomodernizacji

- Szybkie przeprowadzenie pierwszego etapu termomodernizacji budynków z najgorszych przedziałów efektywności energetycznej połączone z popularyzacją głębokiej termomodernizacji w najbliższych latach, a następnie upowszechnienie wysokiego standardu renowacji w skali całego rynku.
- Do 2027 roku zmodernizowane zostaną wszystkie budynki charakteryzujące się wskaźnikiem EP większym niż 330 kWh/(m²·rok), a do 2035 budynki charakteryzujące się wskaźnikiem EP większym niż 230 kWh/(m²·rok), w roku 2045 wszystkie budynki będą miały wskaźnik EP nie większy niż 150 kWh/(m²·rok).

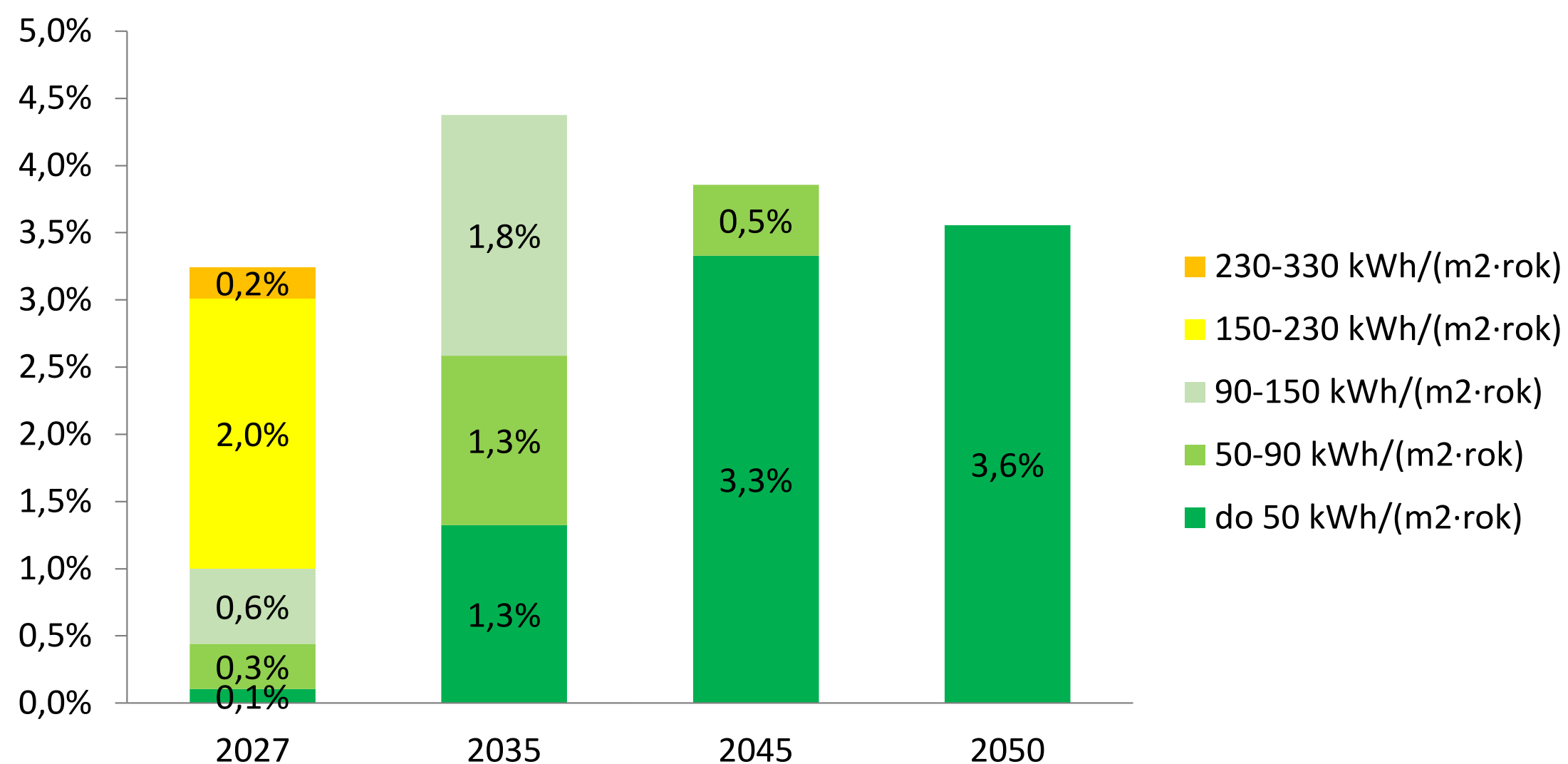
Rozkład budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej w poszczególnych okresach według wskaźnika EP - scenariusz rekomendowany

- Do 2050 roku 65% budynków osiągnie wskaźnik EP nie większy niż 50 kWh/(m²·rok), a 22% – od 50 do 90 kWh/(m²·rok), pozostałe 13% budynków, których z przyczyn technicznych bądź ekonomicznych nie da się tak głęboko zmodernizować, osiągną wskaźnik EP w przedziale 90-150 kWh/(m²·rok).

Tempo roczne modernizacji według docelowych przedziałów wskaźnika EP - scenariusz rekomendowany

- Roczne tempo termomodernizacji wynosi ok. 3,8%, przy czym termomodernizacja do poziomu EP nie większego niż 50 kWh/(m2·rok) staje się dominującym rozwiązaniem dopiero po roku 2035, co zapewnia wystarczający czas do zbudowania odpowiednich kompetencji i potencjału wśród dostawców niezbędnych rozwiązań technologicznych.

Podsumowanie rekomendowanego scenariusza renowacji zasobów budowlanych – orientacyjne cele pośrednie na lata 2030, 2040 i 2050

	Liczba zrealizowanych termomodernizacji ogółem w danym okresie (mln sztuk)	Liczba zrealizowanych głębokich termomodernizacji w danym okresie (mln sztuk)
2021-2030	2,4	0,5
2031-2040	2,7	1,8
2041-2050	2,4	2,4
2021-2050	7,5	4,7

- Wskaźnik dla liczby termomodernizacji ogółem uwzględnia możliwość termomodernizacji etapowej – w jednym budynku może zostać przeprowadzona więcej niż jedna termomodernizacja. Z kolei liczba zrealizowanych głębokich termomodernizacji odpowiada liczbie budynków objętych głęboką termomodernizacją, gdyż nie zakłada się dalszych działań po osiągnięciu przez budynek parametrów odpowiadających wymaganiom wynikającym z rozporządzenia WT.

Strategiczne podejście do renowacji w perspektywie 2050 r.- stopniowe wprowadzanie zmian w obszarze wykorzystywanych nośników energii

Całkowita rezygnacja z wykorzystania węgla w celach grzewczych.

- Wycofanie wykorzystania węgla we wszystkich budynkach mieszkalnych do 2040 r., a w miastach – do 2030 r., przy utrzymaniu możliwości wykorzystania paliwa bezdymnego do 2040 r.
- Możliwie szybkie wycofanie możliwości stosowania ogrzewania opartego na bezpośrednim spalaniu węgla w budynkach objętych termomodernizacją i wymianą źródeł ciepła.

Stopniowe wycofywanie stosowania pozostałych paliw kopalnych, w tym w szczególności gazu ziemnego w budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych do 2050 r.

- Odejście od stosowania źródeł opartych na paliwach kopalnych (w tym gazie ziemnym) jako podstawowych nośnikach energii przy termomodernizacji budynków mieszkalnych i niemieszkalnych do 2030 r., z utrzymaniem możliwości zastosowania rozwiązań hybrydowych oraz źródeł dostosowanych do wykorzystania zeroemisyjnych alternatyw.
- Wycofywanie wykorzystania paliw kopalnych przez wymianę źródeł ciepła lub zastosowanie zeroemisyjnych alternatyw (np. biometan, syntetyczne paliwa, wodór) w pozostałych budynkach przy równoległej głębokiej termomodernizacji do 2050 r.

Opłacalność skali i głębokości termomodernizacji wynika nie tylko z obecnych kosztów paliw, ale również kosztów dostarczenia zeroemisyjnych nośników energii (przede wszystkim energii elektrycznej i ciepła sieciowego) w perspektywie długoterminowej.

W warunkach gospodarki zeroemisyjnej opłacalna jest termomodernizacja niemal wszystkich istniejących budynków.

Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Ulga termomodernizacyjna

Program „Czyste Powietrze” i „STOP SMOG”

Fundusz Termomodernizacji i Remontów

Fundusze Europejskie (w tym Krajowy Plan Odbudowy)

Kierunki zmian w
kluczowych publicznych
programach wsparcia
renowacji budynków
sprzyjające poprawie
efektywności energetycznej
i transformacji do
gospodarki neutralnej
klimatycznie

www.gov.pl/mrpit

Kierunki zmian w kluczowych publicznych programach wsparcia renowacji budynków

Ulga termomodernizacyjna

- Utrzymanie charakteru ulgi jako szerokiego instrumentu wsparcia termomodernizacji i wymiany źródła ciepła w budynkach jednorodzinnych,
- Wprowadzenie wymogu uwzględnienia dalszego etapu renowacji do standardu zeroemisyjnego w perspektywie długoterminowej,
- W przypadku wsparcia instalacji fotowoltaicznych – preferencje dla inwestycji zintegrowanych, obejmujących również źródło ciepła,
- Wprowadzenie wymogu uwzględnienia usuwania szkodliwych substancji niebezpiecznych, w tym azbestu, w budynkach jednorodzinnych.

Kierunki zmian w kluczowych publicznych programach wsparcia renowacji budynków

Program „Czyste Powietrze” i „STOP SMOG”

- Wycofanie publicznego wsparcia dla inwestycji w źródła ciepła oparte na węglu od 1 stycznia 2022 r. w ramach Programu „Czyste Powietrze”,
- Systematyczne zwiększenie liczby budynków poddawanych termomodernizacji w latach 20. zgodnie z rekomendowanym scenariuszem renowacji,
- Do 2030 r.: równoległe wsparcie wymiany źródeł ciepła i płytkiej termomodernizacji, z uwzględnieniem możliwości wprowadzenia zachęt w zakresie uwzględnienia przez inwestora perspektywy realizacji inwestycji w postaci termomodernizacji od razu do standardu zeroemisyjnego lub powtórnej termomodernizacji do standardu zeroemisyjnego przed 2050 r.,
- Wprowadzenie wymogu uwzględnienia usuwania szkodliwych substancji niebezpiecznych, w tym azbestu, w modernizowanych budynkach,
- Stopniowe kierowanie do Programu „Czyste Powietrze” środków z Funduszy Europejskich, w tym Krajowego Planu Odbudowy, przeznaczonych na podnoszenie efektywności energetycznej budynków jednorodzinnych.

Kierunki zmian w kluczowych publicznych programach wsparcia renowacji budynków

Fundusz Termomodernizacji i Remontów

- Stopniowe przekierowanie FTiR na wsparcie głębokiej termomodernizacji domów wielorodzinnych (wysokość premii uzależniona od stopnia poprawy efektywności energetycznej budynku),
- Powiązanie procesu wsparcia termomodernizacji budynków z montażem instalacji OZE,
- Wsparcie remontów budynków, które ze względów prawnych (ochrona konserwatorska) nie mogą być objęte standardową termomodernizacją,
- Wprowadzenie wymogu uwzględnienia usuwania szkodliwych substancji niebezpiecznych, w tym azbestu, w procesie termomodernizacji budynków wielorodzinnych,
- Stopniowe kierowanie do FTiR części środków z Funduszy Europejskich, w tym Krajowego Planu Odbudowy, przeznaczonych na podnoszenie efektywności energetycznej budynków wielorodzinnych.

Kierunki zmian w kluczowych publicznych programach wsparcia renowacji budynków

Fundusze Europejskie (w tym Krajowy Plan Odbudowy)

- Ukierunkowanie na zwiększenie efektywności energetycznej budynków mieszkalnych i publicznych (wraz z audytem), w tym mające na celu pełnienie wzorcowej roli sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej, zmniejszenie zjawiska ubóstwa energetycznego, premiujące rozwiązania kompleksowe, np. podłączenie do sieci ciepłowniczej/chłodniczej, wymianę wysokoemisyjnych źródeł ciepła, instalację urządzeń OZE oraz modernizację instalacji grzewczych wewnątrz budynków,
- Wsparcie poprawy efektywności energetycznej w przedsiębiorstwach (wraz z audytem), w tym głęboka i kompleksowa modernizacja energetyczna budynków w przedsiębiorstwach z zastosowaniem urządzeń służących odzyskowi energii, wymianę urządzeń na energooszczędne wraz z instalacją urządzeń OZE oraz zastępowanie mocy opartych o spalanie paliw stałych na niskoemisyjne,
- Koordynacja programów renowacji budynków z działaniami w zakresie ciepłownictwa, w tym z inwestycjami w źródła systemowe.

Kierunki zmian w kluczowych publicznych programach wsparcia renowacji budynków

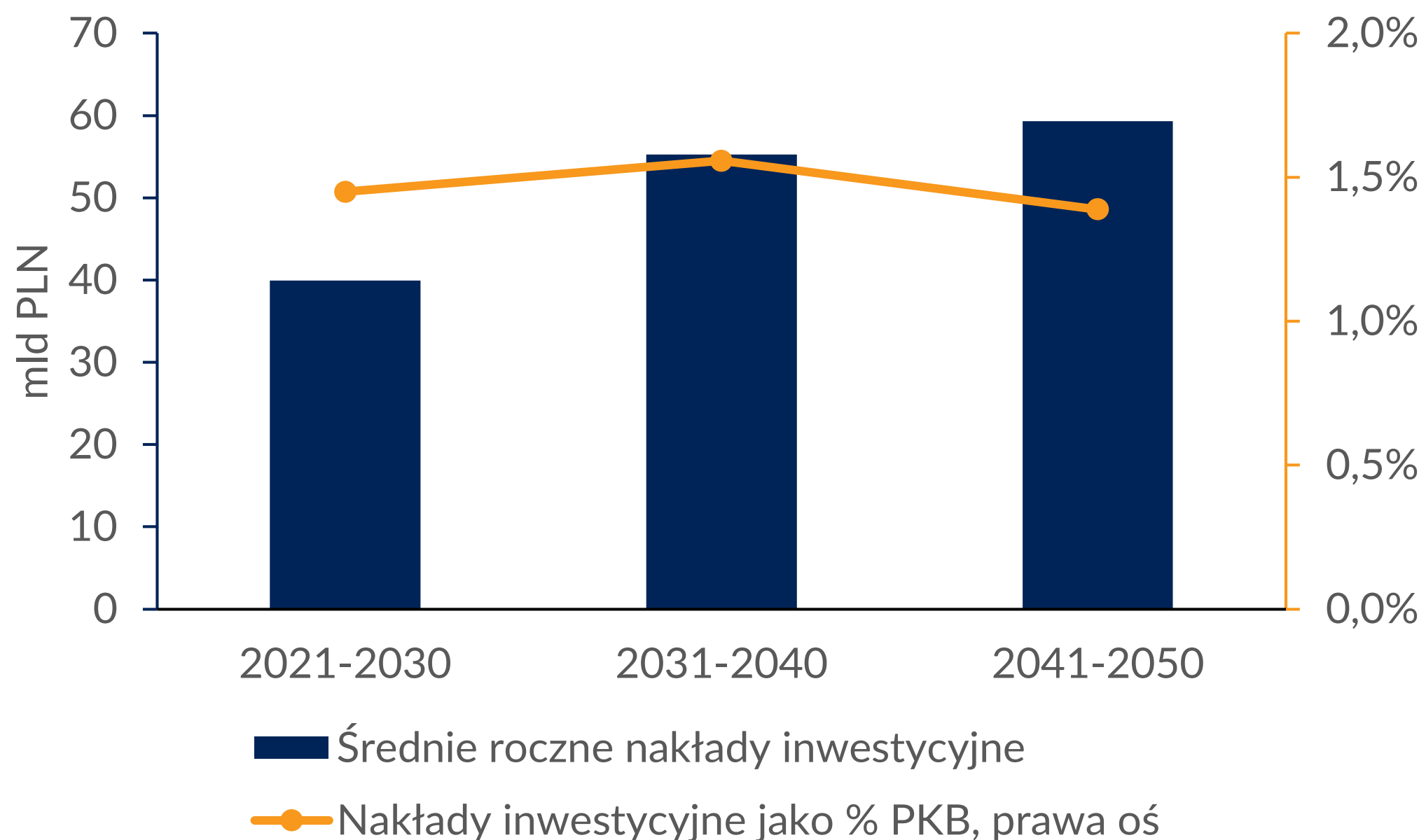
Fundusze Europejskie (w tym Krajowy Plan Odbudowy)

- Wzmocnienie synergii między wdrażaniem programów rewitalizacyjnych oraz renowacją budynków, z uwzględnieniem kompleksowego wpływu renowacji na poprawę jakości życia mieszkańców obszarów rewitalizacji,
- Uwzględnienie finansowania poprawy efektywności energetycznej budynków objętych ochroną konserwatorską, w tym wsparcie działań dopasowanych do ich specyfiki,
- Uwzględnienie działań na rzecz adaptacji do zmian klimatu, w tym inwestycji w błękitno-zieloną infrastrukturę w ramach renowacji budynków,
- Uwzględnienie kwestii komfortu i poprawy wpływu budynków na zdrowie ich użytkowników, szczególnie w przypadku budynków użyteczności publicznej, oraz związanych z rozwojem elektromobilności, jak również z procesem transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ),
- Kontynuacja istniejących i tworzenie nowych programów zapewniających promocję, doradztwo, podnoszenie świadomości i wiedzy mieszkańców, i przedsiębiorców, władz lokalnych.

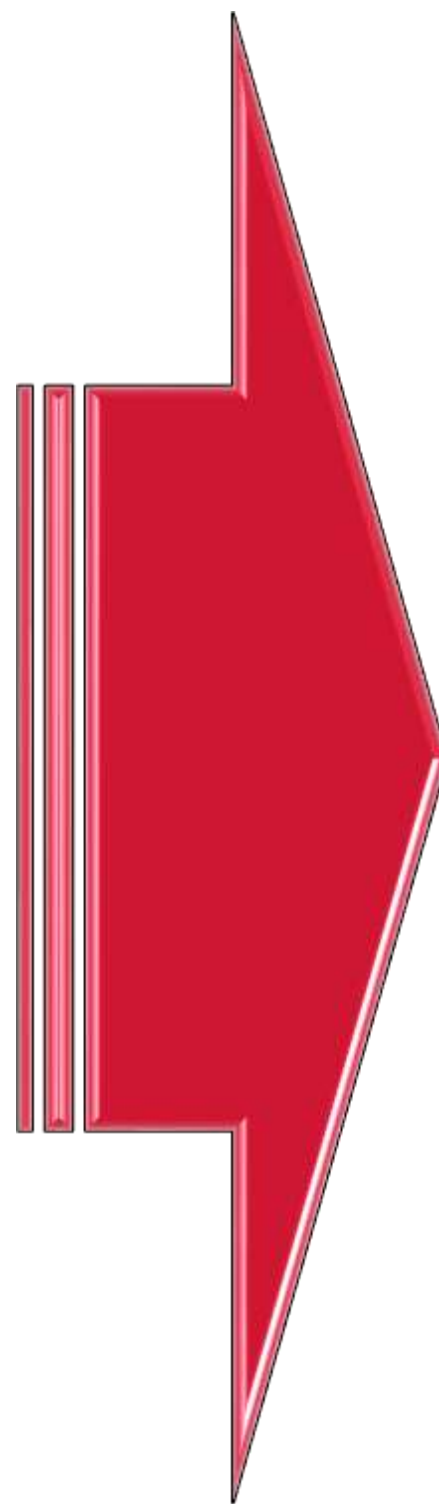
Szacunkowe średnie roczne nakłady inwestycyjne na renowację budynków w scenariuszu rekomendowanym 2021-2050

- Realizacja rekomendowanego scenariusza będzie wymagała mobilizacji zarówno prywatnych, jak i publicznych środków finansowych na dużą skalę.
- Całkowite wydatki inwestycyjne na renowację budynków w latach 2021-2050 r. (w zakresie termomodernizacji i wymiany źródeł ciepła) wyniosą ok. 1,54 bln PLN.

Kluczowe potencjalne
źródła finansowania
interwencji publicznej
w obszarze renowacji
budynków
w perspektywie
średnioterminowej
(do 2030 r.)

Instrument
na rzecz
Odbudowy i
Zwiększania
Odporności

Fundusz
Modernizacyjn
y

Europejski
Fundusz
Rozwoju
Regionalnego
oraz Fundusz
Spójności

Fundusz
Sprawiedliwej
Transformacji

Na wielkość całkowitych nakładów inwestycyjnych, jak i na poziom finansowania ze środków publicznych wpływać będzie:

- efektywność realizacji etapowej termomodernizacji
- stopień rozwoju rynku i dostępność wykwalifikowanych pracowników,
- postęp technologiczny i dostępność innowacyjnych rozwiązań,
- efektywność publicznych mechanizmów wsparcia oraz ich łączenie z rozwiązaniami ułatwiającymi inwestorom podejmowanie i przeprowadzanie renowacji budynków,
- kształtowanie się cen nośników energii, wpływających na opłacalność inwestycji w głęboką termomodernizację i wymianę źródeł ciepła.

Długoterminowa strategia renowacji budynków – inne rekomendacje

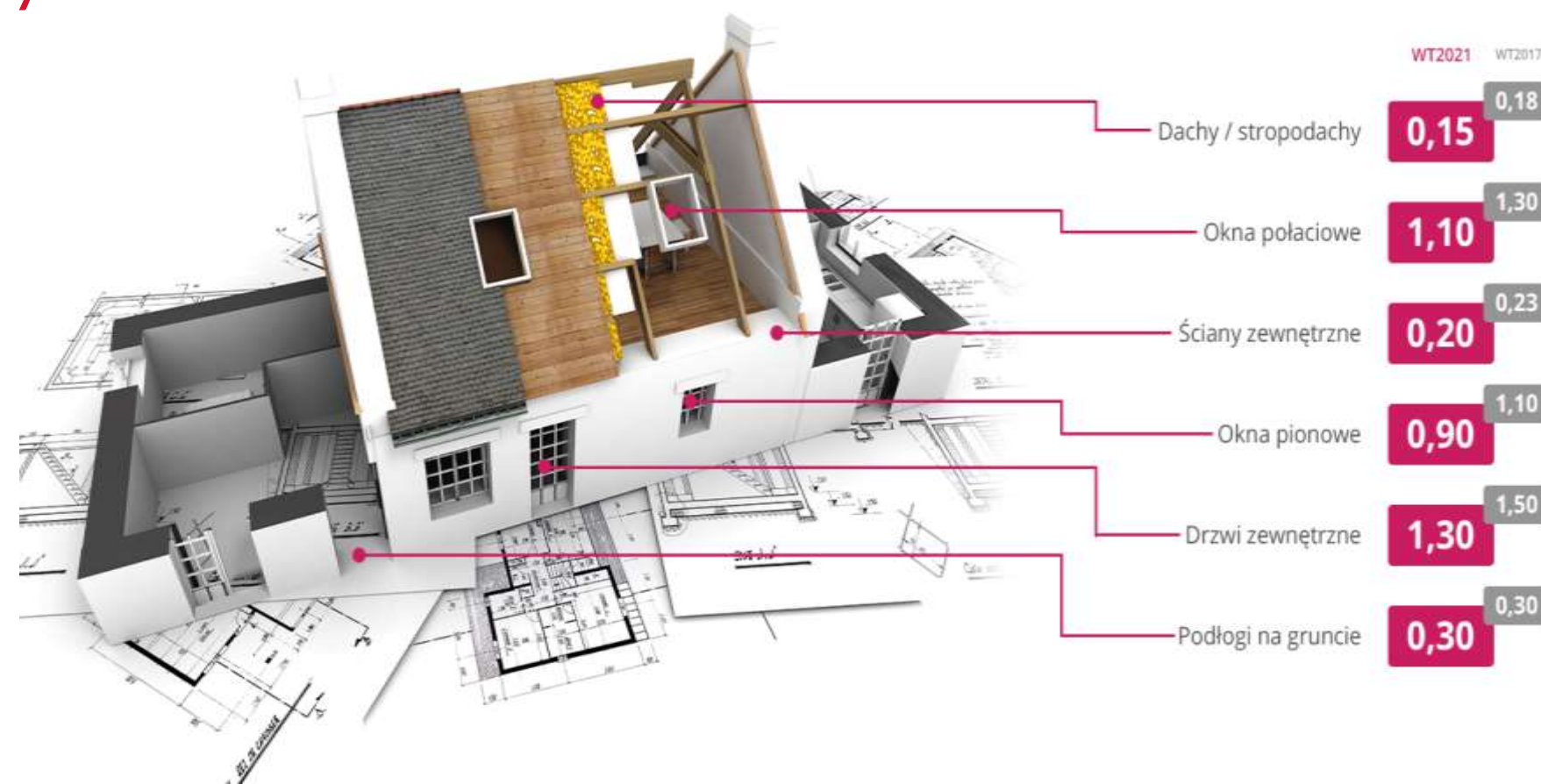
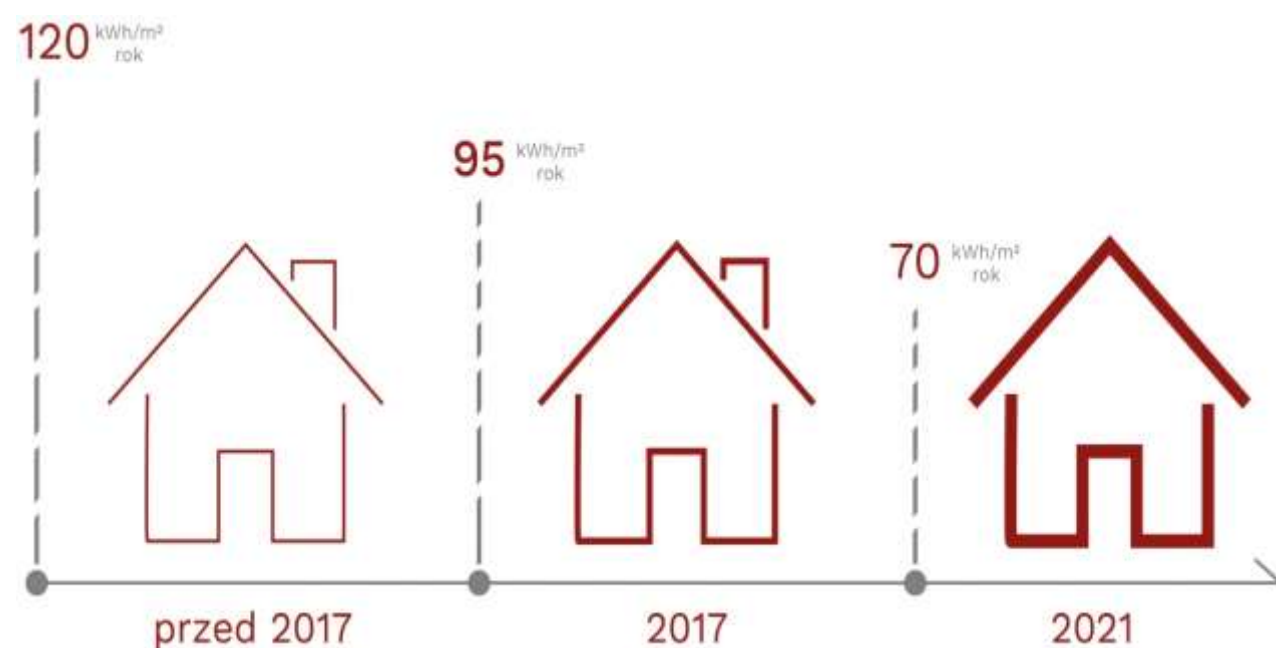
Długoterminowa strategia renowacji budynków – rekomendacje dla obszaru wsparcia inwestorów w zakresie finansowania renowacji zasobów budowlanych

Długoterminowa strategia renowacji budynków – rekomendacje dla obszaru legislacja

- przegląd przepisów w zakresie szeroko pojętej efektywności energetycznej budynków, podczas którego może okazać się konieczne wprowadzenie narzędzi ułatwiających podejmowanie decyzji inwestycyjnych.

<https://www.domoweklimaty.pl/czytelnia/nowe-przepisy-budowlane-w-2017-roku-domy-jednorodzinne/#.YaaBGLrdhPY>

<https://z500.pl/nowy-standard-energooszczedny-wt-2021-dostepny-w-ofercie-z500.html>

Przygotowania do reformy obszaru efektywności energetycznej budynków

Weryfikacji poddane zostaną minimalne wymagania dotyczące charakterystyki energetycznej, w celu obliczenia optymalnego ich poziomu pod względem kosztów biorąc pod uwagę warunki klimatyczne oraz praktyczną dostępność infrastruktury energetycznej. Dodatkowo dokument ten będzie zawierał sprawozdanie do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 5 dyrektywy 2010/31/UE.

Zweryfikowana zostanie również metodologia wyznaczania charakterystyki energetycznej budynków, w celu dostosowania przepisów do zmieniających się regulacji prawnych oraz zmian technologicznych. Przeanalizowana zostanie też kwestia ewentualnej zmiany sposobu przedstawiania charakterystyki energetycznej budynku w postaci nowego wzoru świadectw charakterystyki energetycznej.

Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Kontakt

Barbara Wąsowska

Naczelnik Wydziału Efektywności i Transformacji
Energetycznej

Departament Gospodarki Niskoemisyjnej

e-mail: barbara.wasowska@mrit.gov.pl

tel.: (22) 411 92 40

 www.gov.pl/rozwoj-technologia

 www.twitter.com/mrpit_gov_pl

 www.facebook.com/MRPiTGOVPL

 www.youtube.com/MRPIT_GOV_PL

 www.linkedin.com/company/mrpit_gov_pl

 www.instagram.com/ministerstworozwoju